

ZPRAVODAJ

PRO ŘÍMSKOKATOLICKÉ FARNOSTI BOSKOVICE A SVITÁVKA

Číslo 2 ročník 19 – léto 2021

Vyšlo 20. 6. 2021

DOPROVÁZENÍ

V Písmu svatém máme Kristovo veřejné působení popsáno jako cestu s Kafarnaum v Galileji do Jeruzaléma v Judsku, kde se jeho mesiánské poslání naplnilo. Na této cestě Ježíše doprovází různí lidé. Konkrétně se mluví o skupině Dvanácti a o ženách, které se o učedníky staraly a podporovaly je ze svého majetku. Spasitel byl tedy „doprovázen“ někdy větším jindy menším počtem dalších lidí. Ve skutečnosti tomu však bylo naopak: to ON byl tím, kdo doprovázel ostatní, kdo je vedl a ukazoval správnou cestu. V životě církve se to děje podobně. My doprovázíme Krista na jeho cestách. Jdeme s ním navštívit Alžbětu, jindy putujeme do Betléma, pak se vydáme do Egypta a pokračujeme ve svých poutích s ním až na Golgotu. A přitom stejně tak jako to bylo u učedníků, je ve skutečnosti On tím, kdo nás doprovází na naší cestě k Jeho Otcí.

Na této Kristově službě doprovázení má podíl celá církev. Každý pokřtěný je veden církví na své cestě k Bohu a sám má být tím, který druhé doprovází.

S každou životní situací dostává tato služba jiný rozměr a podobu. Jednou je to dítě, které vedeme k tomu, aby bylo dobrým křesťanem. Jindy to může být kamarád, kterému jdeme za kmotra. V manželství je to zcela jistě manžel či manželka. A v rodině vůbec má toto poslání mnoho forem. Na smrtelném lůžku člověk potřebuje někoho, kdo u něho stojí jménem Krista a odevzdává ho Otcí.

Je to vznešené poslání, na němž máme podíl. Byla by velká škoda, kdyby se kdokoli z nás této službě vyhýbal. Protože by se sám stal nakonec bloudícím.

Přeji každému z nás, abychom se nechali vést Bohem skrze církev a pokud uvidíme někoho kolem sebe, kdo potřebuje nás, abychom se tohoto úkolu ochotně ujali.

P. Miroslav Šudoma

STALO SE

- V uplynulém čase se domluvili členové z UKM, že vymalují spodní kuchyň na faře v Boskovicích. Jak se rozhodli, tak také učinili. Patří jim za to dík!
- Na faře ve Svitávce byla dokončena a zprovozněna kuchyň a WC, takže je zase více k použití. Také chci vyjádřit velké díky všem, kteří se na tom podíleli.

OČEKÁVÁME – POUTĚ

- Nastává období našich místních slavností:
 - 27. června bude pouť ve Svitávce.
 - 5. července bude pouť v Chrudichromech.
 - 25. července bude pouť v Boskovicích. Odpoledne od 15.00, jako již tradičně, bude na farním dvoře příležitost k přátelskému posezení. Možná se podaří zajistit i nějakou hudbu.
 - 8. srpna bude pouť ve Lhotě Rapotíně.
 - 15. srpna bude pouť ve Vratíkově.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

V tomto končícím školním roce to bylo s výukou náboženství docela špatné. Doufáme však ve zlepšení. Proto:

- Na webových stránkách farnosti je opět elektronická přihláška do náboženství pro ty, kteří se přihlašují poprvé.
- **Děti, které byly loni přihlášeny, automaticky považuji za přihlášené i na další školní rok.** Proto je nemusíte znovu přihlašovat. Pokud si však nepřejete, aby vaše dítě příští rok navštěvovalo výuku náboženství, prosím použijte formulář „odhlášení“, který je také na našich webových stránkách.
- **Náboženství budeme vyučovat již od začátku září, abychom doplnili, co bylo loni zanedbáno!**

P. Miroslav Šudoma

FARNOST POMÁHÁ SBĚREM – NEVIDITELNÉ TĚLO KRISTOVO

V květnovém farním sběru se nám podařila vybrat rekordní měsíční částka na Bulharsko. A to především díky vybalování úchytek, které nám nabídla firma Remat. Děkujeme tímto všem dobrovolníkům, kteří se do této akce zapojili. Byl to jeden z momentů, kdy nám realizátorům pomalu docházely síly, a dělali bychom to snad dodnes.

Poprosili jsme proto farní společenství, a pak světe div se, uviděli jsem neviditelné tělo Kristovo v akci. Doufám, že bude i v budoucnu více těchto příležitostí a těšíme se na další spolupráci.

Další dobrou zprávou je, že sběrna firmy Remat v Boskovicích bude pokračovat. A tento rok budeme sbírat i o prázdninách. Rozpis sběrů na další 4 měsíce naleznete v tomto farním zpravodaji nebo v kostele pod nástěnkou.

Pro ty, co mají sběru hodně nebo zdraví už tak neslouží, je možno objednat svoz u nich doma na telefonním čísle **+420 605 824 028**.

Přejeme pěkné bezkoronové prázdniny.

Papírník a jeho tým

POUTNICKÁ POZVÁNKA PO PŘEŠLÉ PANDEMII

Pojďme provětrat plíce po přešlé pandemii. Protáhneme poplicnici, posílíme protivirovou připravenost.

Papež protentokrát podpořil přímluvy pronášené prostřednictvím Pánova pěstouna. Proto požehnáme Pánův první přístřešek, protože poutníci podpořili jeho připodobnění. Patron postával při prťavoučkém Pánu, polehávajícím pod přístřeškem, podestlaným, přikrývaným plenami Pannou, provázeným popěvkou pasáček. Poblíž pobíhal psík, proháněl pobékávající pastvu.

Příznivé posvatodušní povětrnostní podmínky podpořily pořádání poutě. Proto poděkujeme po poutnicku, přichystejme podmínky pro Pánovo pofoukání, připravené pro poutníky. Případně přispějme pro pořízení psíka.

Příležitostný přespolní poutník

POUTNÍ SLAVNOST SV. CYRILA A METODĚJE

5. 7. 2021 – CHRUDICHROMY – s žehnáním nového betlému

Program:

18.00 – Poutní mše svatá u kapličky svatého Cyrila a Metoděje.

Sbírka na vyřezání velblouda, psa, beránka a oveček do chrudichromského betlému.

Požehnání již vyřezaných dřevěných figur z darů poutníků z předchozích let.

od 19.15 – Areál kulturního domu:

Občerstvení – pivo (Bejček 11°), limo, grilované klobásky, hermelín ...

Poutní tombola – prodej losů (každý vyhrává), vyzvednutí cen.

Chrudichromský betlém – výstava fotografií.

Jiří Votoček

MISSIO KÁVA SUNDAY BEANS V UGANDĚ

Loni touto dobou (v červnu 2020) jsme se doma dívali na Missio magazin (odkaz zde: www.tvnoe.cz/porad/27050-missio-magazin-brezen-2020). Pan Luboš Fronk zde představoval projekt SUNDAY BEANS o kávě z Ugandy. Jeho cílem je vybudovat kávové plantáže v Africe, které zaručí místním lidem práci, ti se po čase osamostatní a dokáží si sami vydělávat na živobytí.

Protože máme kávu rádi a tento projekt se nám moc líbil, rozhodli jsme se jej podpořit a kávu jsme zakoupili. Prozatím se jedná o kávu brazilskou, a to až do té doby, než bude sklizeň přímo v Ugandě (viz příběh na webu).

Napadlo nás, že bychom zprávu o tomto projektu rozšířili dál do farnosti a tím dali příležitost i ostatním podpořit toto misijní dílo.

Pokud by někdo chtěl vzorek kávy ochutnat, můžete se na nás obrátit, rádi doručíme.

Kávu SUNDAY BEANS lze objednat na www.sundaybeans.eu (250 g, 500 g a 1 kg).

PS: Když jsme byli před časem v ZOO v Jihlavě, zaujal nás tento nápis na dveřích jednoho stánku s kávou: „**Vše, co potřebuji, je trocha kávy a plnost Krista.**“

Kříčkovi

MISIJNÍ STÁNKY V DOBĚ COVIDOVÉ

V adventu a postní době jsme v boční kapli kostela připravili misijní stánek. Rádi bychom vás informovali, že i přes nepřízeň tohoto období se podařilo v adventu vybrat 30 186 Kč a v postní době dokonce 37 888 Kč.

Děkujeme všem, kteří se zapojili do vyrábění, tvoření, pečení, pletení, šití, háčkování, malování a pomohli vyplnit stánek nádhernými věcmi.

Děkujeme všem, kteří si tu vybrali a podpořili tým **Papežská Misijní Díla Děti**.

Ze srdce děkujeme za vaše modlitby za misie.

„To, co děláme, je méně než kapka v moři. Ale bez této kapky by tady něco chybělo.“ (sv. Matka Tereza)

Za tým PMDD Kříčkovi

HALÓ – OZÝVÁ SE KLAS

Díky moc, že o sobě prostřednictvím Zpravodaje víme a také se občas vidíme. Můj pracovitý tatínek velmi často říkal krásným horáckým nářečím tato slova:

„Člověk má žet a pracovat tak, jako be zde měl bet věčně – ale bet přepravené, že muže homřit třeba hned zétra...“

Myslím si, že už to nejhorší období krizové covidové doby máme trochu za sebou. Právě my starší jsme se mnohdy přece jen víc cítili osamoceni, nemohli jsme se vlastně ani v tom našem milém společenství KLAS vůbec setkávat.

Určitě jsme všichni rádi, že začala pravidelně škola, a já osobně mám doma každý čtvrtek svého nejmladšího vnuka. Znovu potkávám veselé a švitořící děti, které už nemusí mít na ulici roušky, potkávám známé, které jsem dlouhou dobu neviděla. Bohužel i v mé blízkosti zemřelo v této době několik mých dobrých známých a nemohla jsem jet ani na pohřeb do své rodné vesnice bratru mé švagrové, protože to byl jiný okres a já jsem nebyla přímá příbuzná.

Myslím si, že i ostatní v našem společenství KLAS řešili různé problémy. Některým třeba covid hodně pomohl, že mohli být víc spolu a zlepšily se jim vztahy. Možná, že v některých málo případech tomu bylo právě naopak. Těžká a nečekaná životní situace může mít oba výsledky – někoho posílí, někoho oslabí. A protože jsme vybaveni soucitem, tak ti z nás, kteří jsme překonali krizi, mohli i trochu pomáhat těm slabším. Ale všichni můžeme děkovat Pánu Bohu za naši víru, která nám víc soucit, a tím i pomoc bližním, přímo dává.

Jako mnohé jiné, i mne občas zasáhne bolest, stres nebo starost, kterou se snažím každý večer od sebe odložit právě pomocí meditace a modlitby.

V sobotu 12. června jsme i my – někteří z našeho společenství KLAS – jeli autobusem na farní pouť do Sloupu (pěšky už bychom Vám mladším asi nestačili). Ale měli jsme možnost být chvíli inde než v Boskovících. Pro mne osobně to byl veliký zážitek jet právě do Sloupu, poněvadž už půl roku jsem mimo Boskovice téměř nebyla.

Farní kostel Panny Marie Bolestné ve Sloupě nás všechny vítá překrásným a dlouhým vyzváněním zvonů. A už se rozeznávají nádherné tóny varhan, a i když všichni účastníci bohoslužby mají předpisově nasazeny na obličej roušky, tak zpěv známých mariánských písní z rozjásaných úst poutníků zcela zaplněného chrámu určitě proniká až k nebesům.

Následující bohoslužba i s procítěnými, nádhernými a povzbudivými slovy našeho pana děkana je skutečným velikým duchovním zážitkem pro všechny přítomné. A já jsem zde ve Sloupě moc prosila o další sílu k životu jak pro sebe, tak pro všechny své blízké i známé a určitě to tak dělali i ostatní.

Avšak Vám všem, milí poutníci, kteří jste tam šli pěšky, jsme už předem spolu s naší vedoucí KLASU paní Marií Sedlákovou přáli hezké počasí, dobrou náladu, ale nejvíce mnoho Boží přízně a Božího požehnání. Určitě se Vám naše přání vyplnilo, protože i při společné cestě autobusem zpět do svých domovů z vás všech přímo zářilo nadšení a elán, který se přenášel i na nás starší. V autobuse vedle mne seděla milá mladá paní ze Svitávky se svou malou dívkou a velmi ochotně a nadšeně mi vyprávěla o průběhu celého pěšího putování.

A jaký byl závěr?

Přátelské posezení a skvělé pohoštění v boskovické farní kavárně.

Nejvíce se o ně zasloužili obětaví manželé Dobešovi se svými pomocnicíky. Bylo určitě pro všechny tou nejkouzelnější tečkou za vydařeným dnem plným těch nejkrásnějších duchovních prožitků, přátelského setkání a popovídání.

Ještě jednou veliké poděkování Vám všem známým i neznámým, kteří jste se o tento výjimečný, vydařený a nevšední den plný hlubokých duchovních zážitků nezištně zasloužili.

Marie Ženatová

Z FARNÍ KNIHOVNY

Martin Bedřich / Tomáš Petráček: NADĚJE V DĚJINÁCH

V současnosti vychází knižně mnoho rozhovorů s různými osobnostmi. Velmi zajímavý je ten, který vedl Martin Bedřich a „zpovídaným“ byl teolog, kněz a historik Tomáš Petráček. Ten přibližuje nejen svou životní cestu. Jeho úvahy o dějinách se proplétají s rozborem dnešního křesťanství a katolické církve i celé společnosti. V závěru knihy dojde řeč i na P. Josefa Toufara, jehož proces blahorečení P. Petráček vede. I když Tomáš Petráček jako historik ví o záludnostech dějin, daleko silnější vidí důvody naděje. Kdo se nechají osvěžit, jistě nebudou litovat.

Knížka získala 1. místo v anketě Dobrá kniha 2021.

Vydalo nakladatelství Vyšehrad v roce 2020

Ladislav Heryán: EXOTOVA ABECEDA

Autor je známý salesián, biblista, autor úspěšných knih.

Krátká zamyšlení byla částečně převzata z fejetonů napsaných pro Katolický týdeník, částečně vznikla nově. Každé písmenko abecedy má svou trefnou, svižnou úvahu, která zprostředkovává vhled do Heryánova života, jeho autentický pohled na křesťanskou víru a radostnou zvěst evangelia.

Vydalo nakladatelství Portál v roce 2021

Pepa Hes: BUEN CAMINO

Nejen o cestě do Compostely

Pepa Hes, nar. 1958, původní profesí matematik, nyní se angažuje v oblasti charitativní práce, jáhen, otec čtyř dospělých dětí.

Táta Jakub dostal k narozeninám dárek – pouť do Santiaga a doprovází ho syn, začínající středoškolák. Na cestě se vynoří mimo jiné i některé nevyřešené situace a vztahy, problémy zbytku rodiny v Čechách.... Knížka, které nechybí humor ani dramatické situace, je určena zejména pro dospívající a jejich rodiče.

Vydalo nakladatelství Paulínky v roce 2013

Připravila Marie Zvěřinová

Zaujalo nás v KT:

Smrt není chvíle beznadějná, i když těžká. Nejsou žádné beznadějně situace, jsou jen lidé, kteří jsou bez naděje tváří v tvář situaci.

AHOJ DĚTI!

Prázdniny jsou za dveřmi! Určitě se těšíte na výlety, tábory, dovolené, nové kamarády... Opět pro vás máme úkoly z nedělních evangelií. Otázky můžete plnit postupně, když je uslyšíte v neděli při mši nebo si vzít bibli a úryvky si vyhledat. Přejeme vám pěkné prázdniny.

20.6.: Mk 4,35-41

Co poručil Ježíš větru a moři?

27.6.: Mk 5,21-43

Co znamená: „Talitha kum!“?

4.7.: Mk 6,1-6

S kým byl Ježíš příbuzný kromě matky Marie?

11.7.: Mk 6,7-13

Pouze co si mohli vzít Ježíšovi učedníci na cesty?

18.7.: Mk 6,30-34

K čemu přirovnal Ježíš velký zástup?

25.7.: Jan 6,1-15

Kolik bylo původně chlebů a ryb, než je Ježíš rozmnožil?

1.8.: Jan 6,24-35

Doplň větu: „Já jsem chléb života. Kdo přichází ke mně, nebude nikdy, a kdo věří ve mne, nebude nikdy“

8.8.: Jan 6,41-51

Jaký je rozdíl mezi manou a chlebem života?

15.8.: Lk 1,39-56

Čí chvalozpěv je součástí tohoto evangelia?

22.8.: Jan 6,60-69

O kom Ježíš věděl od začátku?

29.8.: Mk 7,1-8.14-15.21-23

Co poskvňuje člověka? (To, co vchází do člověka zvenčí nebo co vychází z člověka?)

5.9.: Mk 7,31-37

Co znamená „Effatha!“?

12.9.: Mk 8,27-35

Za koho lidé pokládají Ježíše?

Martina a Kíťa

VTÍPEK PRO ZASMÁNÍ

Jeden ateista takhle rybařil na jednom skotském jezeře, když najednou jeho člun napadla lochnesská příšera. Jedna rána ocasem a chlápek i s člunem vylétl deset metrů do vzduchu. Příšera otevřela tlamu, aby ho chytla. On v úděsu zařval:

„Ach, Bože, pomoz mi!“

Vtom se všechno zastavilo, chlápek visí jen tak ve vzduchu, a z nebe se ozve hlas:

„Myslel jsem, že ve mne nevěříš!“

„Ale no tak, Bože, nech toho. Před dvěma minutami jsem nevěřil ani na lochnesskou příšeru!“

Vězeňský kaplan promlouvá k recidivistovi, který už potřetí vyloupil pokladnu:

„Můj synu, až se dostaneš na svobodu, rád ti budu pomáhat.“

„Moc děkuji za nabídku, důstojnosti,“ povídá vězeň. „Ale na to musí být odborník.“

Farář se rozčiluje: „Kostel prázdný, nikde nikdo, ani varhaník nepřišel. Kdo dnes bude hrát?“ Kostelník odpovídá: „Naši s Kanadou.“

Dva námořníci se houpou v záchranných vestách na hladině oceánu a jeden smutně povídá druhému:

„Ponorka to byla skvělá. Škoda, že máš ten hloupý zvyk, chrápat při otevřeném okně!“

V záchranném člunu se plaví kapitán se šesti zachráněnými námořníky. Nemají co jíst. Kapitán předloží návrh:

„Nic se nedá dělat, musíme si to rozdělit. V pondělí sníme plavčíka, v úterý kuchaře, ve středu kormidelníka, ve čtvrtek Mayera, v pátek Schulze a v sobotu sním Smitha!“

„Pane doktore, poradil jste mi, že mám chodit spát se slepicemi, ale já nemůžu!“

„Proč?“ „Pořád padám z bidla!“

„Nějak špatně se mi leží,“ naříká tramp. „Tak si sundej ze zad ten ruksak,“ radí kamarád.

Primář při vizitě šeptá lékařů: „Tady panu Novákovi nasadte ihned silná antibiotika, už třetí den má horečku přes čtyřicet stupňů!“

Poslouchá je pacient na sousedním lůžku a říká: „To není horečka, pane primáři. On jenom ztratil lžičku a už třetí den si míchá čaj teploměrem!“

Co je to? Nepije to, nejí to, a přesto to roste.

Ceny!

Připravil Vašek

PŘÍBĚHY S PAMĚTÍ NÁRODA

Je mnoho lidí, kteří prokázali svoji statečnost, vytrvalost, nezlomil je žádný z totalitních režimů 20. století a v těžkých zkouškách neztratili svoji víru, naději ani přesvědčení o pravdě a spravedlnosti. Zde se postupně představují možná méně známí hrdinové, kteří si zaslouží minimálně stejnou pozornost jako ti, o kterých se učíme ve škole, čteme zajímavé knihy nebo sledujeme napínavé dokumenty. Jejich vyprávění může být pro nás i v dnešní době velkým svědectvím.

Václav Hurt

Narodil se 11. května 1957 v Čáslavi. Dětství ale prožil v krkonošské horské osadě Hořejší Herlíkovice, kde rodiče pracovali jako správci v rekreačním středisku Českobratrské církve evangelické. V letech 1976 až 1981 vystudoval Komenského evangelickou teologickou fakultu. Během studia se oženil s Ursulou Weissovou a postupně se jim narodily čtyři děti. Při prvním kněžském působení v Merklíně se snažil různými setkáními stmelit komunitu mladých evangelických věřících. Pravidelně proto končil u výslechů StB a nakonec mu v roce 1985 odebrali souhlas k výkonu kněžské služby. Několik měsíců pak pracoval jako dělník v pekárně a cihelně, než ho poslali na opačný konec republiky, do Hrabové, kde opět mohl pečovat o věřící. Tlaku se ale nezalekl a dál se scházel s lidmi aktivně působícími proti totalitnímu režimu. Patřil také k účastníkům demonstrace na Národní třídě v Praze, která proběhla 17. listopadu 1989 a předznamenala pád komunistického režimu. S dalšími lidmi poté v Hrabové založili Občanské fórum, jehož se stal předsedou. V roce 1994 odešel se svou rodinou do Mladé Boleslavi, kde do roku 1999 sloužil jako evangelický farář. Následně vykonával duchovní službu v Bošíně, znovu v Mladé Boleslavi a od roku 2012 působí v Litomyšli.

Studentská demonstrace 17. listopadu 1989

Z Albertova vycházelo několik tisíc lidí a rychle se přidávali další. *„Že padl komunismus, mně došlo na nábřeží, když dav skandoval na stojící tramvaje: ‚Pojďte s námi!‘ Lidé v tramvajích seděli, jako by je to nezajímalo. Pak najednou jeden člověk vyskočil, roztáhl dveře tramvaje a vystoupil. Z dalších tramvají lidé taky vystoupili. Bylo to jako z filmu, a to jsem si říkal, že je konec komunismu.“*

Jako vojenský kaplan se také na přelomu tisíciletí pět měsíců účastnil mise SFOR II v Bosně, mnohokrát navštívil krajany v evangelických obcích na Ukrajině a pokřtil desítky jejich dětí. Od roku 2013 se s manželkou také věnují pěstounské péči odložených novorozenců, aby je tak uchránili od následků způsobených pobytem v ústavu. Takto se v prvních měsících života postarali již o sedm dětí. *„Považujeme to za hodně důležité, protože jim chceme dát lásku a důvěru v člověka. Když se to nepodaří v prvním roce života, tak se to zpravidla už nepovede. Přináší nám to radost,“* dodává na závěr evangelický kněz Václav Hurt.

Z archivu Paměti národa, kde je uloženo několik tisíc nahraných svědectví pamětníků, vybral

Ladislav Oujeský

PLETEME DEKY PRO POTŘEBNÉ

Unie katolických žen Boskovice již třetí rok podporuje akci Pleteme deky pro potřebné z Malawi a dalších částí světa. Zbytky vlny sbíráme a deky pleteme průběžně. Odeslali jsme již 20 dek. Všem pletačkám patří velké poděkování. Nové zájemkyně o pletení mohou kontaktovat Marii Kosatíkovou na telefonním čísle **737 750 537**.

Dagmar Hamalová

SETKÁNÍ S KNIHAMÍ

Setkání s knihami a knihkupectvím Tomáše Špidlíka proběhne
17. července v 16.30 ve farním sále v Boskovicích.

Koronavirová doba změnila mnohé z oblastí našeho života. Knihy či audioknihy přinášejí nejen nové informace, ale často také duchovní povzbuzení. Jak se proměňují zákazníci a nabídka knihkupectví? Zajímají Vás novinky křesťanských nakladatelství?

Přijďte na besedu s Hanou Kvapilovou, zároveň se můžete potěšit a inspirovat společnou četbou textů inspirovaných svatou Ludmilou.

Dagmar Hamalová

MADONAFEST

Farnost Sebranice u Boskovic pořádá tradiční
MADONAFEST

4. září 2021 v areálu kostela a fary v Sebranicích

Program:

- 14.00 Zahájení festivalu
- 14.30 Schola Sebranice
- 15.00 Přednáška pozvaného hosta
- 16.45 Schola Knínice u Boskovic
- 17.00 Divadlo bez pravidel
- 18.00 Pavel Helan – hlavní host programu

V rámci doprovodného programu budou připraveny rukodělné dílny pro děti i dospělé, dětský koutek, skákací hrad, malování na obličej, ukázky první pomoci s možností praktického vyzkoušení a jiné.

Bude připraveno bohaté občerstvení a prodej propagačních předmětů.

Vstupné dobrovolné, výtěžek je určen na opravu střechy kostela v Sebranicích.

V případě nepříznivého počasí se akce přesouvá do kulturního domu.

Akce se koná pod záštitou senátorky Ing. Jaromíry Vítkové.

Jiří Votoček

ROZHOVOR

V květnu letošního roku oslavil trvalý jáhen pan Ing. Mgr. Stanislav Janků devadesáté narozeniny a v červnu oslaví 26 let od jáhenského svěcení.

Jak vzpomínáte na dětství, jak probíhaly bohoslužby v kostele?

Jako děti jsme během mše stáli v přední části kostela u dřevěné mřížky před oltářem. Na straně evangelní, pod kazatelnou, stály holky a na straně sakristie byli kluci. Když se šlo k přijímání, děti ustoupily stranou, zavřela se mřížka a lidé poklekali před mřížkou. K přijímání mnoho lidí nechodilo. Tradovalo se, že k přijímání se může jít jen tehdy, když se šlo ten den ke sv. zpovědi. Nevím, jestli to někdy bylo takto ustanoveno, ale já jsem to ani ve starých kodexech nenašel.

Mše v neděli byly ranní v 7.00 a v 8.15, mezi nimi bylo kázání, v 9.00 studentská a v 10.30, jak se říkalo, „hrubá“, ta byla zpívaná. Na ni musel mít regenschori nacvičený sbor a za to byl placený. Někteří lidé chodili do kostela jen poslechnout si sbor. Po této mši bylo zvykem korzovat po náměstí.

Jaké byly bohoslužby při slavnostech?

Slavnou bohoslužbou začínaly a končily májové. Při slavnostech s průvodem šel kněz s Nejsvětější svátostí pod baldachýnem. Ty byly dva druhy. Jeden nesli dva muži a druhý čtyři. Nést baldachýn byla čest a o to, kdo ho ponese, se muži často hádali. Pod baldachýnem se chodilo třeba na Boží tělo. To se šlo kolem náměstí a po cestě byly čtyři oltáře. První byl v místě, jak je dnes řeznictví Steinhauser, druhý, jak je lékárna, třetí na druhé straně náměstí v místě dnešního zlatnictví a poslední před mlékárnou Bursák, dnes je tam prodejna hraček, vedle fary. Oltář byl v majetku majitele domu, před kterým oltář stál a on se musel postarat o jeho výzdobu.

Jak fungovali ministranti?

Ministroval jsem od sedmi let až do maturity. V roce 1946 kaplan P. Kusala zavedl Legio angelica. To bylo společenství ministrantů založené benediktýnem P. Klementem. Bylo to sedm stupňů náročnosti, zakončené vždy zkouškou. Už si nepamatuji, jak se všechny stupně jmenovaly, ale byl tam lektor, akolyta a poslední byl ceremoniář. Na závěr jsme dostali průkaz, kartičku o absolvování.

Kde probíhalo vyučování náboženství?

Vyučování náboženství bylo ve školách povinné, a v době mého studia na gymnáziu až do septimy. Vyučovali kněží, kteří neměli s duchovní správou nic společného, starali se jen o vyučování. Na měšťance byl katecheta, na gymnáziu profesor, který učil i jiné předměty. Ten v neděli sloužil mši v kostele „devátou“, tak zvanou studentskou mši.

Scházeli se lidé po mši na faře?

Lidé se nescházeli na faře. Tam se hospodařilo, byli tam králíci, po dvoře běhaly slepice v chlívě byla koza. Na faře byla hospodyně a s ní tam byla i její sestra.

Po nedělní velké mši svaté, a také po slavnostech, bývalo zvykem „korzovat“ po náměstí. Lidé chodili dokola kolem náměstí a bavili se o všem možném. Toto přestalo až po únoru 1948, lidé měli strach mluvit, protože nevěděli, kdo je poslouchá.

Po maturitě jste plánoval, že budete pokračovat ve studiu teologie?

Po maturitě v roce 1950 jsem se přihlásil do semináře v Brně a byl jsem přijat. Svoji přihlášku jsem musel nejprve projednat s diecézním biskupem P. Skoupým. Ten už byl ale v tu dobu hlídán. Když jsem ho šel na biskupství navštívit, zastavili mě a ptali se za kým jdu. Řekl jsem, že jdu navštívit jeho hospodyně, která pochází od nás a proklouzl jsem zadním schodištěm k panu biskupovi. V té době už byly semináře na Moravě a v Čechách sjednoceny do jednoho v Praze a později v Litoměřicích. Pan biskup mi řekl, že se žádným generálním seminářem nesouhlasí a nedává mi svolení do semináře nastoupit, a tak jsem svoji přihlášku stáhl. Mysleli jsme si, že do pěti let komunisté skončí, a tak jsem nastoupil jako úředník do nemocenské pojišťovny. Byl jsem tam zaměstnaný rok, ale polovinu jsem strávil na uhelné brigádě v Rosických uhelných dolech. Ty měly v sousedních Oslavanech koksárnu a v Zastávce u Brna šamotárnu, kde jsem pracoval. Dostal jsem potvrzení, že jsem pracoval na 130 %, a i to mi pomohlo dostat se na strojní fakultu. Přihlášku jsem sice podával na Techniku do Brna, ale ta byla nově zařazena pod Ministerstvo obrany, takže jsem nakonec začal studovat na ČVUT v Praze.

Vaše přání se částečně splnilo až po revoluci v roce 1989?

Když se po sametové revoluci v roce 1989 otevřela možnost jít studovat teologii a světit ženaté muže na jáhny, přihlásil jsem se ke studiu do Prahy. Ještě jsem pracoval v ČKD v Blansku, ale dostal jsem dvakrát infarkt, takže jsem studium musel odložit. Začal jsem až v roce 1991, kdy studium bylo převedeno na Universitu Palackého do Olomouce. Jezdili jsme tam na dva dny jednou za čtrnáct dní. V pátek byla příprava na jáhenství a pokračovalo se v sobotu přednáškami. Vysvěcení jsme byli ve čtvrtém ročníku v roce 1995, ale s podmínkou, že studium musíme dokončit magisterským diplomem.

Děkuji za rozhovor.

Ptal se Antonín Klíč

BOSCO CUP 2021 – PRO TÝMY S MISIONÁŘSKÝM SRDCEM

Třetí ročník Bosco cupu se bude konat 4. 9. 2021 opět na hřišti bývalé národohospodářské školy nyní Vyšší odborné školy a střední školy Boskovice na ulici Hybešova.

Jen pro připomenutí vo co de. De o podporu salesiánských misí v Bulharsku a našeho boskovického misionáře Petra Cvrkala. Znalost fotbalu není podmínkou. Tým našich zkušených rozhodčích už vás udrží na hřišti a při pravidlech fair play.

Před slavnostním výkopem proběhne mše svatá v našem kostele. Tyto mše probíhaly i u předchozích ročníků, ale bohužel jsme o tom neinformovali s předstihem. A tak se to teď snažíme napravit. A proto jako inspiraci na poslední bod vašeho tréninkového programu přijměte prosím pozvání na tuto mši. Podrobnosti budou součástí plakátu na nástěnce v kostele v průběhu srpna.

Přihlášku lze provést telefonicky na čísle **605 824 028** nebo osobně u pana Lukáše Kunčara. Očekáváme týmy se 4 hráči + 1 brankář + 0–4 střídající.

Nemáte tým a rádi byste si zahráli? I přesto se přihlaste a my vás do nějakého týmu přiřadíme. Těšíme se na týmy s misionářským srdcem.

Realizační tým

BOSCO CUP 2021 – NA MINUTU ČI HODINU PŘIJĎ PODPOŘIT MISIONÁŘSKOU RODINU!

Turnaj bez diváků není pořádným turnajem. A tak doufáme, že i tento rok se můžeme těšit na vaši přízeň. Počasí má na starosti Cvrček. Předchozí 2 ročníky bylo pořádně horko. Snad mu to vyjde i tentokrát, protože pro děti bude tento rok připravená i točená zmrzlina.

Náš kávový stánek bude nově nabízet „bulharskou kávu“. Jde o kávu, která je pražená v Bulharsku a prodává ji tam jeden Cvrčkův farník. Tato káva bude i k dostání ve farní kavárně v průběhu roku.

Předpokládáme, že turnaj bude probíhat od 9 do 17 hodin. Kromě přihlášených týmů, kteří podpoří misie svým startovním a sportovním výkonem, budeme rádi, když i vy jako diváci se za námi v průběhu toho dne zastavíte na pivo či sodovku nebo jen na přátelský rozhovor s námi či s kluky z bulharských misí.

Pozvání na mši svatou před turnajem platí i pro vás diváky. Vlastně nejen pro diváky, ale i pro všechny farníky.

Doprovodný program v původním rozsahu: skákací hrad, tvůrčí dílničky, stolní fotbal, dražba fotbalových ceností, pití piva a sodovek, párky v rohlíku a gulášek, uklízeč brigáda.

Další informace budou v průběhu srpna na nástěnce v kostele.

Těšíme se na pěkný den s vámi a s misionáři.

Realizační tým

Z KALENDÁŘE FARNOSTÍ – 2021

- 24.06. Slavnost Narození svatého Jana Křtitele
- 27.06. Pouť ve Svitávce
- 29.06. Slavnost svatého Petra a Pavla
- 05.07. Slavnost svatého Cyrila a Metoděje; poutní slavnost v Chrudichromech
- 25.07. Pouť v Boskovicích
- 08.08. Pouť ve Lhotě Rapotíně; mše svatá v 10.00
- 15.08. Slavnost Nanebevzetí Panny Marie
- 15.08. Pouť ve Vratíkově; mše svatá v 10.00
- 04.09. 3. ročník fotbalového turnaje – Bosco cup 2021
- 19.09. Farní den v Boskovicích

ZPRAVODAJ pro římskokatolické farnosti Boskovice a Svitávka.

Vydává Římskokatolická farnost Boskovice, Masarykovo náměstí 20, 680 01 Boskovice,
<http://boskovice.farnost.cz/>

Kontakt farnost – telefon: +420 608 755 273; e-mail: boskovice@dieceze.cz

Kontakt redakce – telefon: +420 777 629 348; e-mail: martin.klusacek@seznam.cz